

УДК 336.225.611

Помулева.В.М.¹, Коростовець Є. Є.²

¹ старш. викл. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. ФЕУ-617 НУ «Запорізька політехніка»

ОСОБЛИВОСТІ ПОДАННЯ ПОДАТКОВОЇ ЗВІТНОСТІ З ПЛАТИ ЗА ЗЕМЛЮ

Форма податкової декларації з плати за землю затверджена наказом МФУ від 16.06.2015 р. № 560 у редакції наказу від 23.01.2017 р. № 9. Вона є єдиною для всіх платників плати за землю – власників земельних ділянок, постійних землекористувачів та орендарів земель державної і комунальної власності, а також однаковою як для звітування із земельного податку, так і з орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності.

Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік (з 1 січня по 31 грудня того ж року). Для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки він може бути меншим 12 місяців.

Податковий кодекс передбачає подання податкової декларації із плати за землю на календарний рік або щомісячно, за вибором платника.

Відповідно до п. 286.2 статті 286 Податкового кодексу платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму цієї плати щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають до відповідного податкового органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік. При цьому річна сума податку розбивається помісячно рівними частинами і сплачується щомісячно. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій.

Граничний термін подання податкової декларації на 2021 рік із земельного податку та із орендної плати – не пізніше 20 лютого 2021 року.

У випадку, якщо платник обрав місячний звітний період із плати за землю, то декларація подається протягом 20 календарних днів після закінчення звітного місяця (п. 286.3 статті 286 ПКУ). Також протягом 20 календарних днів подається декларація у разі зміни бази оподаткування – нормативної грошової оцінки, а також за нововідведені земельні ділянки (п.

286.4 ПКУ). Якщо платник податку на поточний рік подав звітну декларацію з плати за землю, то при зміні протягом року функціонального використання землі, настання інших факторів, що впливають на розмір податкового зобов'язання з плати за землю чи виявленні помилок, такий платник має надати уточнюючу декларацію за місцезнаходженням земельної ділянки, з врахуванням показників останньої поданої декларації на рік, що уточнюється, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним (в якому відбулися зміни).

Якщо власники землі/постійні землекористувачі користуються пільгою із земельного податку, це не є підставою для неподання податкової декларації із земельного податку, при наявності об'єкта оподаткування, вона подається із нульовими податковими зобов'язаннями. При цьому форма декларації передбачає окремі колонки, у яких відображається інформація про пільгу, її код та суму. Неподання такої декларації за відсутності податкового зобов'язання передбачає застосування штрафної санкції згідно статті 120 ПКУ.

Варто зазначити, що платники єдиного податку першої-третьої груп, які використовують земельні ділянки для провадження господарської діяльності, крім діяльності з надання земельних ділянок та нерухомого майна, що знаходиться на таких земельних ділянках, в оренду (найм, позику), не повинні подавати податкову декларацію із земельного податку. Також не подається податкова декларація із земельного податку за земельні ділянки, що використовуються платниками єдиного податку четвертої групи для ведення сільськогосподарського товаровиробництва. Важливо, що умовою несплати земельного податку за спрощеною системою оподаткування є те, що суб'єкт господарювання, який є власником чи користувачем земельної ділянки, використовує цю землю для проведення господарської діяльності.

Згідно з наказом МФУ від 14.01.2011 р. № 11 «Про бюджетну класифікацію», зі змінами та доповненнями, надходження до бюджету земельного податку та орендної плати за землю обліковуються за окремими кодами класифікації доходів бюджету. В органах державної податкової служби платнику, який одночасно є платником земельного податку та орендної плати за землю, для їх обліку відкривають окремі інтегровані картки платника.

Тому суб'єкт господарювання, який є одночасно платником земельного податку та орендної плати за землю, має подати до податкового органу за місцем знаходження земельної ділянки (п. 286.2 ПКУ) окремо податкову декларацію із земельного податку та окремо із орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності, при цьому окремо за кожним кодом КОАТУУ.

Отже, з цього випливає, що коли у платника є декілька земельних ділянок, розташованих на території однієї сільської, селищної чи міської ради (код КОАТУУ один і той самий), то він подає одну декларацію щодо всіх земділянок. Якщо ж підприємство має кілька об'єктів оподаткування на території різних адміністративних одиниць (коди згідно з КОАТУУ різні), при цьому не має значення, підконтрольні вони одному органу ДПС чи різним, то звітувати доведеться окремо (за кожним кодом КОАТУУ).

У кожній із цих декларацій доведеться нараховувати податок щодо земель, які розміщені в одній окремій адміністративно-територіальній одиниці, тобто окремо за кожним кодом КОАТУУ.

Подавати податкові декларації із плати за землю щомісячно, на нашу думку, доцільно тим суб'єктам господарювання, у яких часто змінюється площа земельних ділянок, яка є об'єктом оподаткування для цієї плати.